

Sygn. akt III Cz 684/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzycieli D. K. (K.) i P. K. (K.)

przeciwko dłużnikowi B. K. (K.)

o egzekucję świadczeń alimentacyjnych

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu – Zdroju A. M. (M.), sygn. akt Kmp 108/13

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 1 kwietnia 2014 r., sygn. akt III RCo 4/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt. III Cz 684/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju w postanowieniu z dnia 1 04 2014r. oddalił wniosek dłużnika B. K. o zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, uznając, że posiada on stałe źródło dochodów w postaci wynagrodzenia za pracę i w konsekwencji nie uprawdopodobnił, iż poniesienie kosztów sądowych spowoduje uszczerbek dla koniecznego utrzymania jego i rodziny. Nadto koszty sądowe winny być traktowane priorytetowo w stosunku do innych wydatków.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik B. K.**, który wnosił o jego zmianę poprzez zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W zażaleniu między innymi podnosił, że jego sytuacja majątkowa uległa zmianie, gdyż w związku z zajęciami komorniczymi na poczet alimentów przez okres 8 miesięcy dysponował kwotą około 1.000 zł, co doprowadziło go do kłopotów finansowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do regulacji art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) skutecznie zwolnienia od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych domagać się może wyłącznie osoba, która wykaże, że nie może ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego siebie i rodziny.

Skarżący B. K. uzyskuje stałe wynagrodzenie za pracę w wysokości ok. 6.000 zł, jest właścicielem mieszkania o pow. 65 m² obciążonego kredytem hipotecznym. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną osiągającą wynagrodzenie za pracę w kwocie 1.150 zł netto miesięcznie oraz z pasierbem i pasierbicą.

Koszty utrzymania rodziny ocenił on na kwotę 6.100 zł miesięcznie.

Z zażalenia wynika, iż od lutego bieżącego roku dysponuje on pełnymi dochodami.

Od tego czasu upłynął zatem wystarczająco długi okres, żeby przy dochowaniu należytej zapobiegliwości zgromadził on środki finansowe na pokrycie kosztów sądowych w niniejszej sprawie - w tym opłaty od skargi w wysokości 100zł - bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania jego rodziny

W świetle przywołanej na wstępie regulacji czyni to jego wniosek bezzasadnym,

co znalazło prawidłowo odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie jest bezzasadne.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek